

Norsk og bo i Spania i tiden vi lever i

Spania i dag er et helt annet land enn det var for kun noen få uker siden. En uke brydde vi oss ikke engang om dette viruset og både sa og tenkte dette kommer aldri til vår leveplass. men så feil kan man ta. 1 uke senere og livet var snudd på hodet.

Av: Benjamin Resberg

En vanlig dag i Mars gikk vi på skolen som vanlig, da hadde noen tiltak blitt satt inn, men ingenting forberedte oss på hva som skulle skje neste dag.

Etter skoledagen sa vi hade til hverandre og forventet å møte hverandre dagen etterpå, men der tok vi feil og plutselig måtte vi ta med oss skoleting hjem og skulle ikke møtes på det vi trodde var 2 uker, men senere ble flere måneder med isolasjon. Min familie pakket og reiste til Norge med en gang noe som kom veldig brått på oss da vi hadde forventet å dra på trening. Men i stedet måtte reise hjem til Norge Og dra fra alle venner og den vanlige hverdagen.

Reisedagen var full av følelser når ting hadde blitt så alvorlig så brått. På flyplassen var det flere som brukte masker mens stemningen bygde seg opp. På denne tiden var de fleste avganger enda ikke kansellert. Midt i flyturen ble plutselig hele flyet litt skremte da flypersonalet ba om legehjelp til en eldre person som følte seg dårlig. Vi landet på Gardermoen klokken 10:00 på morgenen og da hadde allerede det norske Forsvaret inntatt Gardermoen. Da vi kom ut av flyplassen ble vi plukket opp av pappa som kjørte oss hjem til 14 dagers karantene.

I karantenetiden vår hadde vi kun lov til å være med hverandre som bor i samme hus. Når karantene var over hadde vi ikke lov til å være ute med noen andre enn hverandre broren min og jeg. En uke senere får vi lov til å være sammen med noen få venner, men vennene mine hjemme i Spania har fortsatt portforbud og er stengt inne. Nå når jeg sitter her skriver dette er vi midt i hjemmeskole og vi i Norge nesten fått vår frihet tilbake med gradvis gjenåpning av samfunnet, mens hjemme i Spania hvor alle sitter stengt inne for den sjette uken på rad. Så det jeg vil konkludere med er at vi i Norge kanskje burde være mer takknemlige for at vi får lov til å gå ut og møte noen av vennene våre og også å erfare at ting vi tar for gitt er ikke bare enkelt i andre deler av verden akkurat nå.

Jeg personlig har lært mye av denne opplevelsen. Vi mennesker må støtte hverandre og kanskje ikke ta alt det dagligdagse for gitt. Vi har nok alle også lært å sletteprosessen på hverandre på en annen måte enn før.